

[Glønborg]

ges i betragtning, når man anbringer et barn et eller andet sted.

Jytte Andersen (S):

Socialdemokratiet har den opfattelse, at når familier går i stykker, når børns velfærd og trivsel står på spil, når barnets egne voksne ikke længere kan fungere stabilt, når spørgsmålet om forældremyndighedsplacering og forvaltning af samkvemsret udvikler sig til årelange krige mellem voksne, så hænger det tit og ofte sammen med en ophobning af sociale, økonomiske og uddannelsesmæssige problemer. Det hænger sammen med manglende økonomisk overskud, dårlige boliger, ringe eller ingen uddannelse, manglende overblik og manglende viden om børns behov og om børns reaktioner i krisesituationer.

Der er ingen tvivl om, at der er noget galt i forvaltningen af børnesager. Det diskuterede vi i sidste folketingssamling på baggrund af de 4 rapporter, som Socialforskningsinstituttet har udarbejdet, som jo peger på nogle kritisable forhold, og som var med til at få etableret det midtvejsmøde mellem Graversenudvalget og Folketingets Socialudvalg, som ministeren omtalte, og som vi meget ser frem til.

Og så kommer Kristeligt Folkeparti nu med den dybsindige konklusion på spørgsmålet om, hvordan vi løser de tunge familieproblemer, som består i, at familierne ikke i alle tilfælde fungerer så godt, som vi kunne ønske os det, at vi skal have en forespørgselsdebat. Så er dagens gode gerning åbenbart gjort. Kristeligt Folkepartis ugentlige markeringsbehov må ærlig talt efterhånden siges at være temmelig ekstremit.

Ærlig talt, vi synes ikke, at det er en rimelig måde at behandle dybt alvorlige familiekriser på, kriser, der i meget høj grad hænger sammen med en fejlslagen socialpolitik, en manglende eller noget forpjuget børne- og familiepolitik. Og det er jo områder, som Kristeligt Folkeparti i de seneste år har haft et temmelig tungt ansvar for.

Socialdemokratiets opfattelse er, at samfundet har en forpligtelse til at skabe rammer omkring børnefamilier, som gør, at forældre kan give børnene det bedst mulige liv i barndommen. Dertil kræves, at barnet betragtes som en samfundsborger med egen værdi og med selv-

stændige rettigheder som vedtaget i FN-konventionen i sidste uge og på Interparlamentarisk Unions forsamlings i februar; og at der er et offentligt servicesystem indeholdende gode daginstitutioner, økonomiske støtteordninger, og ordentlige familieboliger, hører også til det støttesystem.

Dertil kommer efter vores opfattelse, at det er nødvendigt, at forældre får en langt bedre viden om børns behov og reaktioner. Viden om omsorg og børneopdragelse er jo ikke medfødte egenskaber, og dagens unge familier står faktisk meget tit i den situation, når de kommer hjem med deres barn, at det er første gang, de står med ansvar for et lille barn, fordi de jo ikke er vokset op i store søskendeflokke og med små søskende, som de har haft ansvar for. Hvis så dertil kommer, at deres økonomiske situation og den øvrige sociale situation er belastet, ja, så kan der meget let gå koks i familien. Nerverne er tyndslidte, tolerancetærsklen lav, usikkerheden lammende, og familiekrisen er nær. Med andre ord: Den onde cirkel er begyndt, og hvis den ikke brydes meget hurtigt med et effektivt forebyggende arbejde, kender vi alle sammen resultatet.

Og da er det jo symptomatisk, at Kristeligt Folkepartis socialpolitik er troen på, at dybtliggende og omfattende familiemæssige brande kan slukkes med en lille vandpistol. Jeg siger ikke dette her, fordi der ikke er noget galt og vi ikke kunne gøre tingene bedre, men jeg siger det, fordi socialministeren har givet Folketinget håndslag på at få en diskussion på basis af det arbejde, der udføres i Graversen-udvalget, og jeg synes, at Folketingets medlemmer skulle have taget det til sig og sagt: Så er det dér, diskussionen foregår, og så får vi lavet de ændringer, som er nødvendige, på en kvalificeret baggrund.

Vi er også kritiske over for forespørgslen og kritiske over for at diskutere disse meget følsomme ting på denne måde. Der er jo ikke tale om at få illustreret en vilje til, at børns retsstilling skal styrkes, det er mere et spørgsmål om omgivelsernes ret til børnene. Vi synes faktisk, at det er på høje tid, at vi tager udgangspunkt i børnenes behov og ønsker.

Derfor vil vi foreslå, at vi – måske i næste folketingssamling – får en bredere diskussion i Folketinget, bl.a. på baggrund af FN's børnekonvention, på baggrund af Graversenudval-